

Belgische bisschoppen pleiten voor waardigheid van dementerende medemens

Kerknet, 2 maart 2015

In een vanmorgen simultaan in de kranten “De Standaard” en “La Libre Belgique” verschenen opiniestuk nemen de bisschoppen van ons land het op voor de waardigheid van de menselijke persoon, ook als hij of zij dementeert.

Ze verzetten zich tegen een mogelijke uitbreiding van de euthanasiewet uit 2002 en tegen een wat zij noemen “hyper-individualistische” interpretatie van de menselijke autonomie. Probleem met het vaak aangehaalde criterium van de levenskwaliteit is volgens de bisschoppen dat het niet op een objectieve manier geïnterpreteerd kan worden.

De bisschoppen vrezen dat het in 2002 door hen voorspelde hellende vlak helaas een feit is geworden: de grenzen van de wet worden systematisch afgetast en zelfs overschreden. Vandaag gaan meer en meer stemmen op om de euthanasiewet uit te breiden tot dementerende personen. De katholieke kerkleiders verzetten zich met klem tegen die logica. “Het gevaar is niet denkbeeldig dat men het begrip mens – en de daarmee verbonden rechten – gaat inperken tot wie in staat is voor zichzelf de waarde van zijn/haar eigen leven te erkennen. Wie daar niet of niet meer toe in staat is, loopt het gevaar geëlimineerd te worden of niet meer de zorgen te krijgen die hij/zij nodig heeft.”

Het ethische peil van een samenleving is volgens de bisschoppen rechtstreeks te meten aan de manier waarop zij omgaat met haar zwakste burgers. “Veel kwetsbare personen zullen een verruiming van de euthanasiewet ervaren als een waarschuwing om geen last te worden voor de anderen en zich in die zin niet egoïstisch te gedragen. Is de kans dan niet heel groot dat velen een uitbreiding van de euthanasiewet zullen begrijpen als een ‘uitnodiging om ermee op te houden’ of als een “plicht tot sterven”?”

De bisschoppen onderstrepen dat in een humane samenleving de medemens nooit een overvloedige last mag zijn. “Wanneer een medemens extra zorg en aandacht vraagt, wordt die extra last in liefde gedragen. Dat moet het antwoord zijn. Een antwoord dat getuigt van onvoorwaardelijke solidariteit. Niet de poort van de euthanasie moet verder open, maar de poort van de medemenselijkheid en de solidariteit.”